

Суштинско питање на које ће суд морати да одговори јесте да ли међународно право забрањује, односно ограничава сецесију на тачно одређене ситуације или је, пак, неутрално у погледу сецесије, како тврде наши опоненти. Ако би суд нашао да је неутрално, онда би било тешко разумети закључке Бадинтерове комисије из 1992. године, којима је оспорено право отцепљења од република бивше СФРЈ, или закључке комисије експерата ЕУ у вези са ситуацијом у Грузији од пре само два месеца, који такође кажу да међународно право не признаје сецесију, каже у разговору за „Политику” Саша Обрадовић, заменик шефа правног тима Србије пред Међународним судом правде у Хагу.

„Нема сумње да Резолуција 1244 реafirмише територијални интегритет СРЈ, чији је међународноправни субјективитет наставила Србија. Истовремено, ова резолуција СБ предвиђа механизам за одређење будућег статуса Косова, не и сам статус. Једностраном декларацијом о независности повређена је улога Савета безбедности, административни режим у покрајини и правила савесног преговарања. Такође, међународно право не познаје сецесију као санкцију за репресију. Одговор УН на репресију 1999. године била је управо Резолуција 1244 којом је установљен међународни административни режим. Никакве репресије према Албанцима није било 2008. године када је тај режим једнострано нарушен”, каже Обрадовић.

Да ли су се у јавној расправи чули неки аргументи којих није било у писменим поднесцима, има ли нечега што је изненадило наш правни тим?

Ово није био поступак у коме би нека посебна тактика могла да донесе превагу. Све чињенице и правни аргументи били су познати још пре него што је поступак покренут од стране Генералне скупштине УН.

За Србију је, чини се, било најспорније излагање Хрватске чији иступ сте ви оценили као „обнову свјетоназора Туђмановог доба”?

Сигурно сам реаговао прејак, али је чињеница да представница Хрватске није имала баш ниједну лепу реч за нашу политику, за разлику од, на пример, представника САД који је нагласио тежњу ка пријатељским односима са Србијом, упркос неслагању у вези са статусом Косова.

Колико нас иступ Хрватске може угрозити?

Неће нас угрозити. Аутономија Косова је ограничена 1989. године, у време када су у раду савезних органа још увек учествовали и представници Хрватске. Дан пре усвајања амандмана на Устав Србије у Скупштини Косова, одржана је седница Председништва СФРЈ у чијем раду су учествовали Јосип Врховец, Стипе Шувар и Анте Марковић. Нико од њих се тада није бунио, иако је на Косову већ било уведено ванредно стање. Закључци са те седнице налазе се пред судом. Тешко је доказати тврдњу да су покрајине у СФРЈ имале исти статус као републике, а представница Хрватске није ни понудила никакав доказ за то, осим своје слободне интерпретације. С друге стране, колико је све то сада релевантно: Косово не тежи да се отцепи од СФРЈ, већ од Србије, што су с правом указали представници Румуније.

Да ли је дуел САД и Русије испунио очекивана?

Представници Русије су се трудили да пруже преглед релевантних норми међународног права и у том погледу су нам заиста доста помогли, док се излагање САД фокусирао на политичке аспекте случаја, с тврдњом да је независност Косова најбоље решење за све у нашем региону.

(Политика)